

Kỷ Niệm An Dương Vương

An Dương Vương (257-207 tr. Tây lịch)

Tiểu Sử: An Dương Vương tên húy là **Thục Phán**, đánh bại Hùng Vương thứ 18, lấy nước Văn Lang, đổi tên thành Âu Lạc, đóng đô ở Phong Khê (Huyện Đông Anh, Tỉnh Phúc Yên - Bắc Việt).

Công Đức: Lập ra nước Âu Lạc, có công xây thành Cổ Loa, là một kiến trúc cổ chứng minh nền văn minh rất sớm của dân tộc Việt.

Đền thờ: Làng Cổ Loa, huyện Đông Anh, Tỉnh Phúc Yên, gần Hà Nội Bắc Việt. Ngoài ra, trên núi Mộ Dạ, gần xã Cao Ái, huyện Đông Thành, tỉnh Nghệ An, có đền thờ An Dương Vương, gọi là đền Công vì có nhiều chim công ở đó.

Ngày Kỷ Niệm: Mùng 6 tháng Giêng Âm Lịch mỗi năm.

Nhìn Cung Tên, Nhớ My Châu

Phút cuối đời hỡi My Châu yêu dấu
Em thấy gì khi máu đỏ trào dâng
Trời rất xanh và nắng cũng rất trong
Mây ngưng thở im nghe hồn Em khóc

Sóng dào dạt hứng từng giọt nước mắt
Rong còn nâng tay ngọc vướng hồng trần
Nhắm mắt đi Em, quên nỗi thương thân
Em chắt ngát tin yêu và mê đắm

Những nụ hồng trong trái tim còn đậm
Những giọt sương còn in dấu thề nguyện
Nỗi đau nào theo giòng máu triền miên
Thắm trên cát hòa tan cùng biển tận

Những lừa lọc làm sao Em hiểu được
Lòng thơ ngây trong sáng ánh thủy tinh
Những tính toán, những ngọt ngào mưu chước
Bọc quanh Em gấm lụa với hương thanh

Ngàn lông ngỗng nhẹ bay cùng trời đất
Có chiếc nào theo gió cuộn hồn Em
Giữa chiêm trống giặc thù reo dậy đất
Em có nghe ai đau đón gọi tên

Ơi My Châu ngậm ngùi ta tưởng tiếc
Nước giếng nào xóa được hết niềm đau
Thắm máu đào ngọc biếc cũng buồn theo
Năm ngậm kín trong hồn loài ốc đại

Đặng Lê Khánh

Thơ Xướng Họa

Cổ Loa Hoài Cảm

Thành quách còn mang tiếng Cổ Loa
Trải bao gió táp với mưa sa
Nỏ thiêng hờ hững giây oan buộc,
Giếng ngọc vơi đầy giọt lệ pha
Hoa cỏ vẫn cười ai bạc mệnh
Cung đình chưa sạch bụi phồn hoa
Hung vong biết chữa người kim cổ?
Tiếng cuộc năm canh bóng nguyệt tà

Trần Tuấn Khải

Thăm Di Tích Cổ Loa (Bài họa 1)

Dùng chân nền cũ, dấu thành Loa
Chạnh nhớ Mị châu, giọt lệ sa
Nghĩa vợ, nỏ thần đâu đáng kể
Tình chồng, lông ngỗng cũng như pha
Giếng sâu tạ lỗi, đau lòng bướm
Thạch nổi ân cần, nát dạ hoa (1)
Trọng Thủy chàng ôi, đời tục lụy
Hẹn nhau, thiên cô dưới trăng tà!

Vương Sinh

Duyên Tình Trong Lửa Hận Thù (Bài họa 2)

Thục Đế vang danh trấn Cổ Loa
Nỏ thần tên bắn tựa châu sa
Mắc mưu hòa giải thời phong nghịch
Làm kế kết thân lúc ráng pha
Phụ tử gánh thù tan nát nước (1)
Phu thê mang nợ tả toi hoa
Gươm thiêng oan nghiệt vung tay chém
Thỏ ngọc hợp tan với ác tà (2)

Sơn Khê

1- Theo quan niệm Trung Hoa cổ: Kiếp trước hai người nếu thù nhau thì kiếp này thành cha con; nếu nợ nhau thì thành vợ chồng

2- Thỏ ngọc (Bạch thỏ): Mặt trăng
Ác tà (Kim Ô): Mặt trời

Lời Thục Đế (Bài học 3)

Hằng đêm ta trở lại thành Loa
Tìm bóng con yêu đã trầm sa
Vì chồng nước mắt hoà với biển
Vì cha máu đỏ ánh chiều pha
Tuyệt vọng ta thành tên mù quáng
Yêu thương ai giết một đời hoa
Ngàn năm tiếng khóc con vô tội
Vang mãi trong ta mỗi xế tà

Đặng Lệ Khánh